

Hva vil vi med Sjusjøen?

Åpent informasjonsmøte 21. Februar 2020

Åpning ved styreleder i Sjusjøen Vel, Jan Ove Holmen

Velkommen Takk for oppmøtet og ikke minst til alle bidragsytere.

Hvorfor dette møtet?

- Et resultat av diskusjonen og forslag fra medlem i fjorårets årsmøte.
- La oss avsette litt tid i ro og mak for sammen å kunne drøfte hva Sjusjøen skal utvikles til å bli.

Sjusjøen er et vakkert, snilt og godt tilrettelagt fritidsområde som benyttes av befolkningen i det sentrale Østlandsområdet. Snilt og vakker har det vært bestandig, tilretteleggingen, særlig vintertid, kan knapt bli bedre. Avstanden til det sentrale Østlandsområdet er meget overkommelig. Dette, og mer til, er stekt medvirkende til at Sjusjøen er et meget populært for familier som ønsker å anskaffe hytte og for dagsturister. Det store flertall av hytteeierne kommer fra Oslo, Akershus og Østfold, mens dagsturistene kommer fra nærområdene, Ringsaker og Lillehammer. Sjusjøen ligger i utkanten av Ringsaker, men Sjusjøens brukere og hyttebeboere er betydelig mer knyttet til Lillehammer, det være seg innen handel, kultur, offentlig kommunikasjon og DNT's arbeide. Det første VA nettet til Sjusjøen ble lagt opp fra Lillehammer i forbindelse med OL i 1994.

Det er ikke nytt at det er populært å være på Sjusjøen om vinteren. Sjøl opplevde jeg vinterferiene her på Sjusjøen i 1960 årene, og det var fantastiske ferier med ungdom i de fleste hyttene og samling på Graaten på kvelden. Den gang var det ikke vanlig at de voksne hadde vinterferie. Det var fire/fem hoteller som var fullspekket med turister, en stor andel ikke-norske. Sjusjøen hadde det første Høyfjellshotellet i Norge med innendørs svømmebasseng. En meget populær vinterdestinasjon også den gang og jeg kan ikke huske at det var uenighet omkring aktivitet og utvikling.

Utviklingen på Sjusjøen, særlig de 8-10 siste årene har fått mye negativ oppmerksomhet, og pressedekningen, særlig i lokale media, har vært stor. De siste årene har også rikspresen vist mer og mer interesse for hva som skjer her oppe.

Hvorfor?

Ringsaker Blad hadde før jul en meget fyldig, og etter min mening, en balansert artikkel og analyse om hva som kan være grunnen til at ulike interessere har fått så synlige overskrifter. Dette stoffet har nå vært tilgjengelig en periode for ikke abonnenter.

Nå skal ikke jeg påberope meg at jeg har noen bedre analyse på denne problematikken enn mange andre, men la meg komme med noen innspill:

- Sjusjøen finansieres i det alt vesentlige fra hytteeierne. Grovt sett kan vi si at grunneierne ikke har inntekter å snakke om fra andre enn hytteeierne. Mange vil

mene at grunneierne tyner hytteeierne til det ytterste selv om det selvfølgelig er legitimt å tjene penger.

- Ringsaker kommune er med rette stolt av Sjusjøen og unnlater ikke å kommuniserer at utviklingen i området er viktig for kommunen. Det er lett å forstå. Jeg vil mene at Ringsakers to byer ikke på langt nær har så mange utenbys besøkende som Sjusjøen. Mange vil mene at kommunen bidrar lite med tilrettelegging, det være seg skiløyper/stier og forskjønnning. Dette med bakgrunn i hva Sjusjøen bidrar med økonomisk. Bare eiendomsskatten er 25-30 mill per år og Menon har på vegne av grunneierne beregnet de økonomiske ringvirkningene i Ringsakerfjellet og mener verdiskapningen er på ca kr 700 mill. årlig. De sier også at det alt vesentlige kommer fra ca 6000 hytteeiere og da blir verdiskapningen bak hver hytte ca kr 115 000 per år, et beløp mange vil kjenne seg igjen i.
- Infrastrukturen, inklusive renovasjon betales av hytteeierne. La meg bruke et eksempel. Veien fra Sjusjøen til Nordseter er den eneste kommunale veien her oppe. Alle har i mange år ment at det måtte komme en planfri kryssing mellom denne veien og Birkebeiner traséen. Den er nå på plass, kostnad ca 5 mill. Kommunen bidro med gratis saksbehandling.
- Det er gratis for alle å gå på ski i løypenettet her oppe sier ordføreren. Slik skal det også være. Er det i virkeligheten gratis for hytteeierne? Gjennom serviceavgift, medlemskap i skiforeningen (SOS) og hytte velene bidrar vi med det som trengs, flere millioner. Det ville ikke være urimelig at Ringsaker og Lillehammer kommune bidrar på en helt annen måte enn i dag. Lillehammer bidrar ikke med noe.
- På Sjusjøen er det familiehytter som nå eies både av andre og tredje generasjon. Ingen har bedre oversikt over utviklingen enn nettopp disse brukerne. Jeg føler meg trygg på at de aller fleste av disse ønsker en utvikling på Sjusjøen. Jeg har ikke truffet noen som ønsker å trekke opp stigen etter seg. Det disse tusenvis av familier ønsker er en utvikling som er preget av helhetstenkning og planlegging slik at området blir bevart framover til glede for både tredje, fjerde og kommende generasjoner.

La oss bli hørt

Det som blir stående som et ønske, les krav, fra hytteeierne er at vi blir tatt med som en part tidlig i prosessen i den videre utviklingen. Vi vet hvem som bestemmer, men vi vet alle at et vedtak er lettere å akseptere når man har vært med i prosessen fra starten, selv om en blir nedstemt. Slik har det ikke vært. Vi er høringsinstans, ja, men da er det ofte for sent. Lunkelia er et trist eksempel. Ja, vi møter grunneiere med åpne dører, vi møter en kommune hvor vi ønskes velkommen, men dette er når vi ber om møter. Det vi ønsker er at kommunen og grunneierne tar det som en selvfølge å invitere inn representanter fra hytteeierne hver gang større prosesser settes i gang. Det er vi som er brukere og igjen finansierer det hele.

I Norge er fjellområdene et fellesareal som alle kan benytte, godt forankret i loven. Grunneiere og kommuner er forvaltere og har et stort ansvar for at områdene forvaltes på en forsvarlig måte, til glede for alle. I starten på Lunkelia saken ble det fra en sentral kommunestyrerepresentant uttalt at han ikke ville la seg bli dirigert av disse Tesla eierne fra Oslo som kommer til fjellet **vårt** og leker miljøvernere. Mange som har brukt Sjusjøen gjennom flere generasjoner vil mene at det er like mye fjellet deres.

Nå er vi inne i et langt hvileskjær, la oss håpe på et tettere og bedre samarbeid når farten settes opp igjen.

Som dere har sett i programmet er møtelederen en aktiv hytteeier og debattant. Ordet går til deg Andrea.